

Pánd, 1917. április 15. – Budapest, 2002. április 15.

Földműves családban született. Tizenhárom évesen lett a Bárdi cég tanonca, 1931-ben a Steyer Műveknél műszerészként szabadult fel, később ugyanott szerelő, majd próbamester volt 1945-ig. 1935-ben lett a vasasszakszervezet tagja, 1938-tól gyári főbizalmi volt. 1936-ban csatlakozott a Magyarországi Szociáldemokrata Párthoz, 1943 óta illegális kommunista volt. 1941 és 1944 között a vasasszakszervezeti szervező bizottság tagja, kapcsolatba került a nem moszkvai irányítású Weisshaus-féle magyar kommunista frakcióval. 1945-ben a Magyar Kommunista Párt VI. kerületi pártbizottságának üzemszervezője, kéthónapos pártiskolát végzett. Az MKP KV Szervezési Osztály instruktora Somogy, Baranya és Tolna megyében, majd az MKP budapesti pártbizottságán szervezési osztályvezető. 1947-től a vasasszakszervezetben a motorszerelők szakmai titkára volt. 1948-tól szakszervezeti főtitkárhelyettes. 1946-tól 1950-ig az MKP, majd MDP budapesti bizottságának tagja, 1946. október 1-jétől az MKP, majd MDP Központi Vezetőségének tagja volt a párt felbomlásáig. 1950-ben a vasasszakszervezet megbízott vezetője, ekkor az SZKP hároméves pártfőiskolájára küldték, annak befejezése előtt fél évvel hazarendelték, 1952. november 24-én kinevezték a SZOT főtitkárhelyettesének, 1953. márciusától titkár, 1955. április 30-ától a SZOT elnöke volt. 1954 és 1955. április 30. között az MDP KV Ipari és Közlekedési Osztályát irányította. 1956. júniusban beválasztották az MDP Politikai Bizottság póttagjai közé, október 24-én bekerült a Politikai Bizottságba. 1956. novemberben lett az MSZMP Központi Bizottság tagja, az 1988. május 22-i pártértekezleten kimaradt a párt vezető testületéből. 1959. novembertől a PB póttagja. 1961. szeptemberében választották meg az MSZMP KB gazdaságpolitikai KB titkárává, 1962. novemberben lett a PB teljes jogú tagja. 1959. november 2. és 1961. szeptember 13. valamint 1962. október 30-ától 1965. június 28-ig az MSZMP Budapesti Pártbizottság vezetője volt. 1965. június 28-án a SZOT főtitkárává választották. 1983. december 9-én pedig a SZOT elnöke lett, tisztségéről 1988. június 22-én mondott le. 1978. áprilisától 1989. március 24-ig a CGT/Szakszervezeti Világszövetség elnöke volt. 1949. május 15-étől országgyűlési képviselő volt. 1958. szeptember 26-ig a Magyar Függetlenségi Népfront budapesti listáján, 1958. november 16-án a Hazafias Népfront Pest megyei, 1963. február 24-én a budapesti listájáról választották országgyűlési képviselővé. 1967. március 19-én Pécs 5. számú, 1971. április 25. és 1985. április 19. között Pest megye 18. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot. Az 1985. június 8-i országgyűlési választásokon az országos listáról szerzett mandátumáról 1988. június 29-én lemondott.